אלא מלוה ברשות בעלים לחזרה איכא בינייהו

Rather the difference between them is regarding whether the loan is in the possession of the owners for retraction

Overview

There is a dispute between the ת"ק and (משום ר"מ), whether one who is מקדש מקדש, she במלוה (the view of רשב"א) or not (the דבה. פגווה) במלוה explained that they are arguing whether the מלוה can retract and take back his money (before it is spent); the maintains that he cannot and "עב" maintains that he can.

בירוש דלתנא קמא דרבי שמעון אינה מקודשת משום דמלוה ברשות לוה קיימא¹The explanation of their dispute is that according to the רשב"א, she is not agritum because the loan (even if it was not used at all) 'stands' in the possession of the לוה (the woman, so he is not giving her anything with the לוה) -

רבי שמעון בן אלעזר דאמר מקודשת משום דמלוה ברשות מלוה קיימא² - And רשב"א who maintains she is מקודשת that is because the loan 'stands' in the possession of the מלוה (till it is used, therefore by being מקדש her with this money he is giving her something now).

asks: תוספות

ואם תאמר אכתי נימא רב כתנאי אמרה לשמעתיה -

And if you will say; we should still assume that ב said his ruling (that המקדש המקדש only according to some תנאים (not according to everyone) -

- אלעזר בן אלעזר ברבי שמעון בן אלעזר מקודשת אינה מקודשת אינה מקודשת במלוה אינה במלוה אינה אינה שמעון בן אלעזר עבר אינה שאוס שאוס שאוס שמחדשת who maintains that since מלוה ברשת מלוה ברשת אינה שודשת with a מקודשת –

¹ Even though the לוה did not spend any of the money, nevertheless once the לוה receives the loan from the מלוה, it is his money, and the מלוה cannot force the לוה to give it back to him now. Therefore prior to the קידושין the money belongs to the woman (the לוה) as a loan and the rule is one cannot be מקדש with a loan that is owed.

² If the loan was not used yet (the money is מלוה has a right to cancel the loan and demand his money back immediately, meaning that at this point the money is still in the possession of the מלוה (not of the woman [even though physically it is by her]), therefore when he gives her the money to keep as כסף קידושין, he is giving her his money.

מוספות answers:

ויש לומר דרב נמי סבר כוותיה ולא תיקשי מידי -

And one can say; that (it is possible to assume that) ארשב"א also agrees with רשב"א, and yet there is no difficulty at all -

- דהא דאמר רב אינה מקודשת מיירי במלוה שהתחיל להוציאה ruled that אינה מקודשת is in a case of a loan which the woman began to spend (she used some of the money) -

רבהא קאמר דאינה מקודשת אפילו נשתייר שוה פרוטה - And (only) in this case did רב rule that אינה מקודשת even if a שו"פ of the loan remained in her possession (she still has a שו"פ of the original monies left by her) -

רבי שמעון בן אלעזר לא איירי אלא במלוה שהיא עדיין בעין ⁴ - However מקודשת who maintains she is מקודשת is only discussing a case where the entire loan is still present (none of the money was spent).

תוספות anticipates a difficulty (with the idea that רשב"א is discussing where the הנספות מלוה):

יאף על גב דאמר במילתיה דרבי שמעון אם נשתייר שוה פרוטה מקודשת - 5 And even though it was taught regarding the ruling of ר"ש that she is מקודשת if בשתייר בה שו"פ -

דמשמע אף על פי שהתחיל להוציאה -

Which indicates that she is מקודשת even though she began to spend it (not as תוספות explained that the rule of רשב"א is only if the entire בעין -

תוספות responds:

יש לומר דרבי שמעון בן אלעזר מיירי שנגנבו או שאבדו שלא שלח בהן יד One can say that רשב"א is discussing a case where (part of) the loan was stolen or lost so that the woman did not use the money at all, therefore the remaining money is still מקודשת and she is ברשות מלוה

אבל אם התחיל להוציאה אינה מקודשת:

However if she began using the loan she is not מקודשת, since it is no longer ברשות מלוה.

Summary

The ruling of במלוה אינה מקודשת is where (at least some of) the loan

⁴ See footnote # 2. See ירש"י, ד"ה וקאמרי.

_

was spent; while the ruling of רשב"א (that she is מקודשת) is when she did not spend any of the money (even if some of the money went missing [נגנבו או שאבדו]).

Thinking it over

- 1. ברשות בעלים מלוה מלוה מלוה בעין if it is ברשות בעלים (and therefore in such a case where התחיל להוציאה). What will his view be in a case where התחיל להוציאה (משתייר שו"פ שו"ם), is the remaining מלוה (that remainder that is ברשות בעלים) still ברשות בעלים, and nevertheless she is not מקדושת, or that the remainder is not לחזרה and therefore she is not מקודשת? How would we explain the former view why is she not מקודשת (if the remaining [שו"פ] is still מקודשת בעלים לחזרה). How would we explain the latter view that if nothing is spent it is ברשות בעלים, but if some of it is spent, even the remainder is not ברשות בעלים?
- 2. Why does the "ת" state (in the revised גירסא) that אע"פ שנשתייר הימנה שו"פ אינה that גירסא, when the rule is that even if nothing was spent and it is all בעין, she is still not מקודשת (according to the ת"ק)? 6

_

⁶ See מהרש"א.